

[H. C. Hansen.]

har kunnet stille forslag vedrørende de øvrige afgiftslove, og altså uden at rigsdagen er i stand til at vide, hvad der egentlig samlet er regeringens hensigt. Det må blive en vanskelig ting at skulle føre en debat om de direkte skatter under sådanne vilkår. I går diskuterede man kaffe og sukker, og regeringen gik ganske vist imod en dagsorden, men lod straks erklære, at det i og for sig ikke af regeringen betragtedes som noget særligt, om folketetinget ville vedtage denne dagsorden, som regeringen iøvrigt måtte fraråde. I dag skal vi diskutere vareforsyningsloven, uden at vi har nogen fornemmelse af, hvad regeringen påtænker på liberaliseringsområdet, eller hvilke øvrige konsekvenser dette liberaliseringssyn, som andyttningsvis er nævnt i handelsministerens tale, må få. Noget er sagt på møder rundt i landet, men intet er forelagt rigsdagen herinde. Der er ganske vist enkelte almindeligt holdte vendinger i handelsministerens tale, men noget, som kan danne basis for en debat om andet end det principielle, hvad liberaliseringen angår, er der ikke forelagt i dette ting fra regeringens side. I et rigsdagsudvalg ligger lovforslaget om Marshallpengene. Det synes åbenbart, at det haster ikke. Nogen som helst tendens til at forhandle sig positivt tilrette med de øvrige partier har endnu ikke vist sig fra regeringens side i dette udvalg. Medens det er baggrunden herinde — og jeg er tilbøjelig til at tro, at medlemmer af det høje ting omtrent uden hensyn til partifarve vil give mig ret i, at fremstillingen er korrekt, selvom en og anden måske kan lægge politiske kommentarer til af en anden form end dem, jeg har givet —, er der anderledes slagkraft i venstres og den konservative presses omtale af regeringens gode gerninger og dens økonomiske politik. Ifølge denne presse er tingene efterhånden bragt i orden herhjemme, og lykken er ved at tilsmile os alle. Og statsministeren holder sine Morten Korch-foredrag rundt i landet. Disse foredrag går efter den gode gamle recept: en ond skurk, socialdemokratiet, havde været ved at sætte sig fast på gården med det resultat, at der blev forfald alle vegne, ingenting ville gå, solen holdt op med at skinne, ulykke og misvækst bredte sig, folkene gad ikke bestille noget, det var den rene elendighed. Men så en dag vendte den unge, stovte karl Erik hjem, og i løbet af nul komma fem blev så alting bragt i orden. Jeg er i stand til at bilægge dette skema med adskillige ganske talende eksempler fra statsministerens taler rundt om i landet.

Nu er Morten Korch een ting, men politik og økonomi noget andet. Det, der foreligger til behandling i dag, er forslag til forlængelse af vareforsyningsloven, og den tale, som handelsministeren ledsager selve lovforslaget med, kan nok give anledning til et par bemærkninger. Først og fremmest er det for mig påfaldende, at handelsministeren — jeg synes ret flot — om den øjeblikkelige forbedring af vor valutastilling erklærer, at hovedårsagen er den af regeringen førte økonomiske politik, og her fastslår, at forbrugsbegrænsningen i forbindelse med pengemarkedets stramning efterhånden har sat sig igennem og stimuleret eksporten og samtidig reduceret importbehovet. Denne, synes jeg, meget flotte bemærkning om regeringens økonomiske politik har som sit modstykke ministerens omtale af betalingsbalanceskønet for 1952. Her fremhæver den højtærede minister, at der regnes med en stigning i den indenlandske aktivitet, og han siger, hvis jeg må tage det ordret:

„som forventes at komme op på samme niveau som i de første tre kvartaler i 1951“. Det vil altså sige, at den højtærede minister her forventer en forstærket økonomisk aktivitet.

Her må det da være nødvendigt at spørge ministeren om, hvad der er regeringens mening. Er den nemlig kommet til den erkendelse, at kreditstramningen ikke går? For det er da indlysende for os alle, at en forhøjelse af den økonomiske aktivitet må forudsætte en anden økonomisk politik end den, regeringen hidtil har ført. Det kan vi måske få lidt klaring på, når den højtærede minister igen tager ordet, hvis regeringen da ikke også på dette punkt simpelthen ikke har nogen politik i øjeblikket og bare forholder sig afventende overfor alt, som måtte komme.

Må jeg ikke samtidig spørge ministeren, hvad han tænker på, når han på sp. 2694 i fortrykket fremhæver regeringens politik og siger, at denne har, som han udtrykker det, forøget erhvervenes effektivitet og konkurrenceevne? På hvilke områder? Med hvilke resultater?

Der er imidlertid den behagelige forskel på den højtærede handelsministers og den højtærede statsministers taler, at den førstnævnte dog går i lag med en række realiteter, og det lyse Morten Korch-billede, som statsministeren viser rundt om i landet, har heller ikke denne gang forledt handelsministeren til at bortse fra væsentlige træk i vor økonomiske stilling. Det tror jeg er særdeles væsentligt og vigtigt, og det vil jeg gerne takke handelsministeren for.